

maatte blive bibeholdt. Nu tror jeg, at man maa erkende, at naar der skulde foretages nogen Forhøjelse af Postvæsenets Indtægter, var det rimeligt at vælge at foreslaa Forhøjelse her. Forholdet er jo dette, at disse Pakker under to Pund befordres for 15 Øre, men cirka Halvdelen af disse 15 Øre medgaar til Udgifter ved Omdelingen, saaledes at det vistnok kan siges, at de besørger billigere af Postvæsenet end almindelige Breve og i det hele taget, at den Indtægt, Postvæsenet har ved at besørge disse Smaapakker, neppe dækker den Udgift, som det har for Besørgelsen af dem. Nu har det altid været almindelig hævdet, at hver enkelt Sats dog i alt Fald skulde betale sig, give saa meget i Indtægt, som man paaførte Postvæsenet i Udgift gennem denne Sats. Derfor tror jeg, at det i og for sig er en naturlig Ting at foreslaa denne Forøgelse. Men saa kommer endvidere dertil, at man herved faar nogen bedre Lighed mellem det Gebyr, man forlanger ved Statsbanerne, og det, man forlanger ved Postvæsenet for at besørge de samme Ting, nemlig disse Smaapakker. Det vilde dog være ret urimeligt, hvis man fra Statens Side vilde sige: Naar disse Pakker besørger gennem Statsbanerne, skulle de være væsentlig dyrere, end naar de besørger gennem Postvæsenet.

Dernæst skal jeg omtale et Par af de Enkeltheder, der have været fremdragne under Omtalen af Tjenestemændenes Lønningsforslag. Jeg vil sige om de fleste af de Enkeltheder, der have været nævnte, at jeg finder det rimeligst at henvise dem til Forhandling i Udvalget. Det er alle sammen Enkeltheder, som gaa ud paa at udtrykke Ønsker fra den ene og den anden Side, stundom ret urimelige Ønsker, om at man under Udvalgsforhandlingerne vilde tage mere Hensyn til enkelte ved Behandlingen af Tjenestemændsforslaget, end man har gjort her fra Ministeriets og Kommissionens Side. Men jeg henviser disse forskellige Enkeltheder til Forhandling i Udvalget; jeg er villig til at forhandle om alle disse Enkeltheder med Udvalget, naar vi blot holde os indenfor den samlede finansielle Ramme, der gælder ogsaa for Postvæsenets Vedkommende. Jeg skal kun gøre nogle Bemærkninger om et Par enkelte af de vigtigste af disse Enkeltheder.

Flere ærede Medlemmer have omtalt de københavnske Postbudens Stilling paa Forslaget. Nu vil jeg bemærke, at naar der skal naas Ensartethed, er det en gan-

ske naturlig Sag, at de, der i Forvejen ere højest oppe, ogsaa faa mindst, og der har aldrig fra Postvæsenets Side været stillet de københavnske Postbude i Udsigt, at deres Slutløb kunde blive væsentlig forbedret. Noget er der dog Tale om ogsaa her i Forslaget dels derved, at Slutlønnen forbedres lidt, men ogsaa derved, at det Beløb, som Pensionen kan beregnes af, bliver større, end det tidligere var. Saa vil man sige: Ja, men 2den Lønningsklasse! Nu skal jeg erkende, at ogsaa jeg gerne saa, at 1ste Lønningsklasse var saa rummelig som muligt. Men med Hensyn til Ønsket fra Statsbanernes Side om at indføre 2den Lønningsklasse, saa har dette været fremsat af rent praktiske Grunde, fordi man derigennem vilde understrege et gældende Avancementsforhold, som man ikke har noget tilsvarende til i Postvæsenet. Jeg har da ment det rimeligt at give efter for dette Ønske, navnlig ogsaa under Hensyn til den Enighed, der paa saa mange andre og vigtige Punkter var naaet ved Behandlingen af hele dette Forslag. Det er en Misforstaaelse, naar nogen tror, at der med disse 30 Kroners Forskel skal være udtrykt en Vurdering af de forskellige Menneskers Nytte for Staten. Det vilde jo unægtelig ogsaa være en meget fin Maalestok for, hvad Nytte de forskellige her omtalte Menneskers Tjeneste er til for Staten. Nej, hvad de betyde, er en Understregen af, at der er et Tjenesteavancementsforhold. De skulle give dette et praktisk Udtryk ogsaa i dette Lovforslag. Og det er dette Ønske, som man fra Postvæsenets Side har fundet saa rimeligt paa Grund af de faktisk eksisterende Tjenesteforhold, at man ikke har villet gaa med til at bringe den Enighed, der i det hele var naaet om hele dette store Forslag, i Fare af den Grund. Nu have flere af de ærede Medlemmer, der have talt om denne Sag, sagt, at det uheldigste ved dette Forhold navnlig var det, at der intet Avancement var for Postbudene. Men det er jo netop det, der indføres her. Forholdet har hidtil været saaledes, at der intet Avancement har været. Nogle Postbude have faaet et Honorar i de seneste Aar for at udføre en vis Gerning, uden at man i selve Loven har haft nogen egentlig Avancementsstilling for saadanne og andre Postbude. Det indføres her, baade ved 5te og ved 7de Lønningsklasse. Men af disse skal jeg ganske særlig lægge Vægt paa 5te Klasse. Det fremgaar af Kommissionens Bemærkninger, at Sorteringsbudene skulle ind i 5te Lønningsklasse. Det har